

forsel af Margarine og ei heller af Forbud mod Tilvirkning deraf; thi optages nogen af disse Bestemmelser, er det en Selvfølge, at en Tidsgrændse paa ingen Maade kan vise, hvorledes de ville virke, thi da vil man forud have taget sit Stæde, og det gaar altsaa ikke an. Men vil man indskrænke Loven væsentlig til det, som den er i den Skikkelse, hvori den er kommen fra Kolfethinaet, skal jeg ikke have Noget imod, at der tilføies en Tidsgrændse. — Da jeg nu har begjæret Ordet, er der et Par Ting, som jeg finder mig foranlediget til at udtale. Det er af en æret Taler blevet sagt, at man har tillagt denne Lov stor politisk Betydning og om muligt en endnu større agrarisk Betydning. Den politiske Betydning vil jeg gjerne lade ligge, den skal jeg ikke indlade mig paa, og det er jo ogsaa her flere Gange fremhævet, at man stemmer efter sin Tro. Derimod tror jeg, at man har aibet dette Forhold en altfor stor agrarisk Betydning. Jeg tror ikke, den har den Betydning, man vil tillægge den. Man kan spørge mig, hvad jeg forstaar mig paa det. Det indrømmer jeg villigt, men jeg vil dog sige, at naar de Herrer saa ofte have forlanat, at man skal føre Bevis for, at det ikke kan stæde, hvortil der svares, at der ikke kan føres Bevis for, at det ingen Stæde gjør, saa siger jeg, at man kan føre et Slags Bevis for, at den nuværende Tilstand i Virkeligheden ikke har gjort nogen Stæde, og det kan man gjøre ved at henvise til, at det jo er bitterligt for Alle og Enhver, at Indførselen af dansk Natursmør til England har aldrig været saa tiltagende som i de sidste Aar. Nu vil man vel sige: Ja, det er jo ogsaa naturligt, fordi Andels- og Kællesmeierierne have gjort Deres til, at der nu bliver produceret langt mere Smør end før. Men dertil vil jeg saa svare: Ja, men hvis Forholdene ikke vare saaledes, at man troede i England paa, at det danske Smør under vor nuværende Lovgivning er Natursmør, vilde Andelsmeierierne i Virkeligheden ikke kunne bestaa. Jeg siger dertil ligger et Bevis for, at den nuværende Tilstand ikke er saa uholdbar, som den fra flere Sider gjøres til. — Der er sagt — jeg tror, det var den ærede Minister, der sagde det — at det var ufsikkert, om man var fri for Surrogater. Ja, det er ganske vist, det kan man ønske, men mine Herrer, hvis det var saaledes, hvad var saa Videnskaben, hvad var Kemien? Er den ikke til blandt Andet for at opfinde Surrogater, og gaar den ikke hver Dag videre og videre? Tror man i Virkeligheden, at man vil kunne

standse Videnskaben ved Lovforslaget her, ved at forhjnde Kunstsmørret? Jeg tror det paa ingen Maade. Videnskaben gaar sin ustandselige Gaa, og man vil nok, trods Forbudet i Danmark, i andre Lande vide at føre den videre. — Der var et Par ærede Medlemmer, som yttrede, at der til Slutning vilde blive produceret saa meget Kunstsmør, at man ikke vidste, hvor man skulde blive af med det. Tror man, at man ved at forhjnde Kunstsmørfabrikationen kan hæmme Kunstsmørfabrikationen, og at der ikke i det øvrige Europa vil blive fabrikeret saa meget Kunstsmør, at det, som vi fabrikere, virkelig kun bliver en Draabe i Havet? Naar et æret Medlem har ment — jeg tror det var den første Taler, der havde Ordet i Daa — at man virkelig snart vilde blive fjed af Kunstsmør, saa vil jeg dertil sige, at det lader i Virkeligheden ikke dertil, thi det er jo bitterligt, at i England, som er et af de mest konsumerende Lande, er Indførselen af Natursmør omtrent som 10 Bund mod 8 Bund Kunstsmør, saa det skal virkelig vare Noget, inden et saadant Forbrug skal tage saa meget af, at man bliver fjed af det. Jeg tror tværtimod, at Kunstsmørforbruget vil blive større. — Der er talt saa meget om den meget mislige Stilling, hvori det danske Landbrug staar. Jeg indrømmer det. Men tro de Herrer, der tale saa meget dærom, at de andre Stænder i Danmark dandse paa Roser? Tro De, at Haandværksstanden, at Handelsstanden, at Fabrikkerne have det godt, saa tage De min Tro teil. Deres Trængsel er maaste ligesaa stor som Landmændenes, og derfor tror jeg ikke, man er berettiget til bestandig at raabe paa Landmandens Trængselstid. Vi Andre lide ogsaa. Naar man taler om den danske Landmands Trængselstid, saa spørger jeg: Hvorledes gaar det i Udlandet? Der var et æret Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen), der talte om de mange Ewangsauktioner, men tro De ikke, mine Herrer, at Udlandets Landbrugere ogsaa trykkes? Tror man ikke, at der ogsaa er Ewangsauktioner? Jo, jo. Fra Preussen har jeg set en Beretning, og deri saae jeg, at Antallet af Ewangsauktionerne der ikke var saa ganske ringe. Vil man overhovedet gaa til noget saadant Overordentligt, nødsages man til at forhjnde foruden Fabrikationen af Kunstsmør ogsaa Fabrikation af Oleomargarin og Indførselen deraf, og saa vidt tror jeg ikke, man vil gaa. — Et æret kongevalgt Medlem (Goss) yttrede sig om Farvespørgsmaalet, og sagde ogsaa, at Natursmørret maatte beskyttes ved sin naturlige Farve. Men det er netop Ulykken; som bekjendt har Natur-